

DE LINGVIS

quòd cùm alibi sapientiæ studiosi singulas tantùm linguas addiscant, in ipsa tres illæ, quas dixi, excolantur. Quamobrem etiam crucifixi Domini nostri Iesu Christi Evangelium in Europa nostris temporibus primũ, vnà cum linguis illis renascentibus renovari cœpit, & inde per easdem linguas tum libris, tam vivâ voce, in reliquas quòque nationes brevi (ut speramus) dispergetur: ita vt Christo per universum Mundũ prædicato, quod magnâ celeritate, nostrâ memoriâ, per omnem propè Europam jam factum videmus, extremum huius Mundi diem & secundum Domini nostri adventum instare ac imminere judicandum sit.

*Lingua
multa eti-
am Troja-
ni belli
tempore.*

Multarum quidem linguarum homines in unum etiam Trojanum bellum confluxisse prodidit Homerus Iliad. quarto.

Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμῶς θρόος, ἐδ' ἴα γῆρυς:
Ἀλλὰ γλαῶσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι (ex mul-
tis locis convocati) δ' ἔσαν ἄνδρες.

*Lingua 75
juxta Eu-
phorum,
juxta alios
non nisi 72*

Euphorus, & alii multi historicorum, gentes & linguas septuagintâ quinque esse dicunt inde nimirum impulsî, quòd Moses scripsit: *Animæ ex Iacob in universum erant septuaginta quinque, quæ in Ægyptum descenderunt.* Et sanè videntur reverâ dialecti (linguæ poti-
us) communes duæ & septuaginta: ut in no-
strorum

strorum et
ritur. Relic
commune,
lectos con
dialectus
tam seu ch
ctio: qua
charactere
Græci
differenti
cam, Dor
nem. Por
cis usurp
les, non
ajunt, inq
Stromate
ter sermon
gnificare
bus verbis
ticos præ
lis live in
à commun
tis differt.
est, prisca &
proprio lib
Colchor
ta, quondâ
eam ccc na
uterentur, d

